

og Stød for ikke at gaa Glip af noget af de ni Foredrag, der var kundgjort og som paa et nær, blev holdt. Med den Humor, som nødig maa savnes her, fortalte L. S. hvorledes hun i sine unge Dage tre Aar igennem tappert havde baaret den bekendte Bloomerdragt (en Slags Mandfolkedragt). Aldrig havde hun følt sig saa legemlig vel og saa sjælelig ilde. Tilsidst blev det hende klart, at den Spot, hun mødte, gik ud over ikke blot hende, men hendes Sag, og med Sorg trak hun i sine gamle Klæder igen. Hun ønskede de yngre Dragtforbedrere mere Held. Som en Levendegørelse af hendes Ønsker viste sig Mrs. Avery, nydelig at se paa i det syriske delte Skørt med Gamascher, løst Bluseliv og kort Trøje. Paa Opfordring holdt hun og de fleste følgende Talere deres Foredrag staaende paa et Bord. Mrs. *Jenness Miller* syntes, som hun ogsaa gjorde Fordring paa, at være den mest praktiske. Noget streng var hun i sit Forlangende til sine Tilhørere: »Maaske vil de sige, at de ikke kan gaa i Reformdragt, fordi de ikke ser godt nok ud »men hvorfor, maa jeg spørge, ser de ikke godt ud?« For sit eget Vedkommende indrømmede hun, at hun maatte gøre Undskyldninger for sine Fødder, men hun forsikrede, at hendes Datters — takket være ordenlige Sko og rigelig Bevægelse — skulde blive saa meget bedre. Strengt logisk beviste hun, at hele Kvindens Ulykke i Grunden kom af, at hun ikke har Lommer. Drengen har Lommer baade hist og her. Han handler og bytter, faar Formue og derigennem Magt; Pigebarnet kan intet erhverve, intet eje for sit pæne hvide Forklædes Skyld — hun bliver umyndig. — Mest ejendommelig var dog Mrs. *Henrietta Russell*. Tænk dem en græsk Statue, skøn af Aasyn saavel som i Dragt, stige op paa et Bord og i en halv Time holde en stor Forsamling aandeløs og til dels i konvulsivisk Latter ved et beaandet og vittigt Foredrag om Skønhedens Fordringer til Dragten. Tænk dem dette Foredrag ledsaget af Fagter, som sikkert maatte være indstuderede, saa fuldendt smukke var de, men dog saa naturlige for Damen, som var hun født med dem. Jeg har senere set hende i Selskaber og paa Jærnbaner, altid i samme Stil og uden tilsyneladende at generes af sit klassiske Kostume. Jeg bragte hende en Anmodning fra en Landsmand, om han maatte modellere hende. »Gærne«, svarede